

॥ श्री स्वामी समर्थ ॥
श्री मूळ पुरुष स्तोत्र

तव अकार उकार मकार । शुन्यात प्रणवकार ॐ
 मूळ बीज साक्षात मंत्र । बंधन नसे तसा कदापि ।

मुळ हेची मूळ पुरुष । देखीता बिंदु नयनी ॥१॥

विश्व भरला सर्वत्र । सर्व श्रेष्ठ मूळ प्रणवकार पाही पाही

बीजा बीजा पेरीता भूमिवरू । कालांतरे मूळ पकडे तयाला तैसा मूळ-मूळ देखिता ॥२॥

कुलपती हाचि मूळपुरुष । आपुल्या सामर्थ्ये निर्मिले । बेचाकीस पिढ्या कुळाचार ।

तयाचा भारवाही रात्रिंदिन । विश्वंभरा त्रिजगदिशा कुलरक्षका ॥

चतुर्थवाहू चतुर्थेश्वरा चतुर्था । सर्व संकट हत्तेश्वरा ।

जगतजीवना कुलाचारा । मायामया मायातीता मायेश्वर सर्व स्वाहाकारा प्रणवाकारा ॥३॥

चराचर अणूरेणू व्यापका । कुलपिता मूळपुरुषा । तव नंदन

तुज आळवी प्रेमभावे । नाम स्मरता तव । रक्षावे नदना । संसारी अखंड ॥४॥

कर्ता हर्ता विश्वछेदना । भवभय हारका ।

कुलपालन पालनेश्वरा । सर्वत्र तूची व्यापला ।

अज्ञान तिमीरे मतिमंद । विसर पडे तव ॥५॥

समजावे बुडाला कार्यभाग । मनी धरी अहंकार । तया देस शासन ।

स्मरण तुज करीता । तयाचा ऋणी त्रिकाल ।

तिन्ही काळ आळवी तुजला । धरीशी कृपा छत्र प्रेमभावे ॥६॥

जन्मा येऊन कुलनंदन । विसर पडे कुळाचा बहुत भोग भोगणे ।

आलिया समजावे नशिबी । कुलमूळ पुरुष सर्वसर्वा ।

समस्त कुलरक्षक । मनी स्मरता नित्यनेम ॥७॥

संकट पळे सैरावैरा । अखंड गृहीलक्ष्मी दारिद्र्य दोष निर्मुलन ।

आरोग्य लाभे त्रिकाल इच्छित मनकामना प्राप्त । सरस्वती बैसोनी वाचेवरी ॥८॥

अखंड करी साह्य । विद्या दई करी ज्ञानवंत । असंख्य अपराध घालुनी पोटी ।

जैसे शेत बहरे । तैसे मम बहरावे जीवन । शांती लाभो अखंड ॥९॥

संसारी राहुनी भक्ती । अखंड घडावी सेवा । मुखी असावे तव नाम

ॐ जागृत चैतन्याय मूळपुरुषाय नमः स्वाः ॥१०॥

कुलमूळपुरुष जागृत मंत्र । ध्यान करीता त्रिकाल । ऋष्टिसिध्दी तया प्राप्त ।

मनकामना फलप्राप्त । गृह, वाहन, लक्ष्मी नांदे । वंशवेल वाढेल अखंड ॥११॥

मूळपुरुष स्तुतीपाठ । नित्य करीता पठण ।

कृपा करी चैतन्य कुलपती । कल्याण समस्ता करी कुलरक्षका ।

शिवराम अज्ञानी आळवी मूळपुरुषा ॥१२॥

असे हे मूळपुरुषावे नाम स्तवन । समरुनी स्वामी समर्थ नित्य करी पठण ।

लाभुनी सानिध्य तयांचे । होईल दुःखावे क्षालन ।

वाहुनी पाट समृद्धीचा । करी सुखावे पालन ॥१३॥

पौर्णिमा व अमावस्येस स्मरोनी । श्री स्वामी नित्य करीता पठण ।

लाभे आशीर्वाद पितरांचा । करीता मूळ पुरुषावे हे स्तवन ॥१४॥

वंदोनी सदगुरुसी । करी जो हा परीपाठ ।

सदा राहती स्वामी सानिध्ये । सुखाचा साजवी थाट ॥१५॥

श्री मूळपुरुषाऽपर्णमस्तु

शुभं भवतु । शुभं भवतु । शुभं भवतु ॥